

noget mere tiltalt netop ved Redaktionen af denne Bevilling, fordi den i sin Grundtanke stammer fra ham selv. — Endelig blev der gjort gjældende fra det ærede Medlems Side og ogsaa af Andre, at man for at gaa ind paa en overordentlig Bevilling til Forsvarsvæsenet har opstillet den Forordning, at der skulde tilveiebringes en Formue- og Indkomstskat. Deri giver jeg det ærede Medlem fuldstændig Ret, naar vi stod overfor en virkelig Forsvarsplan; men naar vi nu staa lige overfor Bevillinger, som vi Aar for Aar ere gaaede til at bevilge, og hvis Grændser have varieret snart mere og snart mindre, saa er der ingenfinde blevet opstillet den Forordning, at der derfor skulde tilveiebringes som Betingelse en Formue- og Indkomstskat. Det eneste Punkt, ved hvilket man kunde sige, at en fremtidig Forsvarsplan præjudiceredes, vilde være ved selve Bevillingens Størrelse, thi det er jo ganske vist, at jo mere man kommer ind paa at give store Bevillinger paa § 26, desto mere kommer man til at anvende Midler, som ellers ikke skulde være anvendte uden under den ansførte Betingelse. Derfor er det, at Udvalget har udtalt i sin Betænkning, at det Forslag, der er fremsat fra Ministeriets Side, med Hensyn til disse Forhold, var et Forsøg paa en stykkelig Ordning af Forsvarsvæsenet. Pointet ligger ikke alene i Karakteren af flere af disse Foranstaltninger, navnlig de store ganske ekstraordinære Nybygninger, men ogsaa og væsentlig i Bevillingens Størrelse. Det er derfor paa dette Punkt, at Udvalget har havt sin Opmærksomhed særlig henvendt. Ærede Medlemmer ville lægge Mærke til, at der fra Regeringens Side er blevet forlangt til ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger paa begge Ministeriers Omraader i Alt et Beløb af henved $4\frac{1}{2}$ Million Kr. En Bevilling af dette Omfang vil Enhver kunne se, er et Forøg paa at faae bevilget en lige saa stor Sum eller henvend en lige saa stor Sum som den, der forudsattes som den ordinære Udgift ved den tidligere Forsvarsplan. Dette har Udvalget ikke kunnet indlade sig paa, men man har anset det for nødvendigt at vende tilbage til en efter vort Skjøn rimelig Bevilling, og dette Skjøn har ja rettet sig efter den Bevilling, der er givet i de senest forløbne Aar. Den ærede Ordfører har allerede gjort opmærksom paa, at det Beløb, som vi, naar vi regne Hs. Maj. Kongens Dampskib fra, er standset ved, nemlig 1,600,000 Kr., udgjør det gennemsnitlige Beløb for de tre sidste Aar; og ville ærede Medlemmer kun tage de to sidste Aar med, nemlig Beløbene paa de Finantslove, der have været behandlede under det nuværende Ministerium, bliver Gjennemsnittet 1,700,000 Kr., og altsaa vilde man ikke være gaaet saa langt som Gjennemsnittet (Berg: Atter den 31te Marts!) Ja, jeg skal strax komme dertil. Det ærede Medlem dvælede ved den Bevilling, der var givet i 1876, og som var henimod 1,500,000 Kr.,

hvis jeg husker ret, men han mente, at det ikke var berettiget at stille dette op, thi af denne Bevilling var der en Del, som kun var Fortsættelsen af allerede paabegyndte Arbejder, som man altsaa ikke med Rimelighed kunde negte. Men naar det ærede Medlem giver sig til at gjøre et saadant Afdrag i 1876, maa han ogsaa være villig til at gjøre det samme Afdrag med Hensyn til de Bevillinger, vi nu staa lige over for, og blandt de Bevillinger, der her er Tale om, er der netop en Bevilling af ca. 540,000 Kr., som er en Fortsættelse af allerede paabegyndte Arbejder af forskellig Art. Jeg tror derfor, at dette Afdrag fra Bevillinger i 1876 har det ærede Medlem ikke Ret til at gjøre. Det ærede Medlem gjorde ogsaa gjældende, at man ikke havde Ret til at paaberaabe sig Bevillingen af 31te Marts i Fjor. Jeg skal ikke dvæle ved de Forudsætninger, der vare til Stede for denne Bevilling. I Meget af, hvad det ærede Medlem har sagt, skal jeg give ham Ret, men det forekommer mig, at dette Spørgsmaal behøver man slet ikke at reise, thi det er jo afgjort, at Bevillingen af 31te Marts, som man kan kalde en Halobevilling, er bleven approberet; den er bleven accepteret af Folkethinget ved Afstemningen den 8de November. Den 8de November er den bleven godkjendt, og Folkethinget har altsaa staaet ved den Bevilling, som vi stemte for den 31te Marts. Jeg anser det derfor for at være fuldt berettiget, naar der bliver Spørgsmaal om, hvorvidt man er gaaet med Bevillinger i forrige Finantsaar eller rettere i indværende Finantsaar, da at nævne den Bevilling, der stemtes for den 31te Marts, men det var et Beløb af over 1,900,000 Kr. Jeg tror derfor, at naar man har villet finde, hvad man kan kalde den ordinære Grænse for Bevillingerne, saa er den valgt med et ret godt Skjøn, naar man er bleven staaende ved en Sum af 1,600,000 Kr. Det ærede Medlems hele Bevisrække forekommer mig derfor at være i en ualmindelig Grad uholdbar. Naar det ærede Medlem derfor endte med at sige, at det var ørkesløst at argumentere her, thi Afgjørelsen var i Forveien sikker, saa maa jeg rigtig nok sige, at jeg ogsaa har den Fortrosthed, at Argumenter med dette Indhold vilde være ørkesløse lige overfor Thinget.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) rettede det Spørgsmaal til mig, hvorvidt ikke jeg, som jo dog tidligere havde indbragt et Forslag her i Thinget angaaende en Reform af den militære Rekrutpleie eller i alt Fald af Strafferetten tilsigtede noget Lignende i Aar. Jeg skal skal da for mit Vedkommende sige, at dette har jeg ganske vist ikke, og det kunde vel mindst falde mig ind saa sent paa Samlingen, men Grunden er naturligvis den, at jeg ikke har Tro til, at det vilde lykkes at føre et Arbejde af den Art igennem under den nuværende Regering. Jeg fandt ogsaa i den